

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 19. S. Aidanus Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII
A. C. 638.

§. XIX.

S. Aidanus Episcopus.

Sup. Lib.
XXXIV.

§. 14.
Beda III. c. 5

† hodie in
Mercia.

Scoti, ad quos Rex Osualdus miserat, erant Monachi in Insula, dicta Hia, habitantes & in illo Monasterio, quod S. Columbus seu Columbanus Senior Sæculo superiore fundaverat. Itaque Segenus illo tempore Monasterii Abbas S. Aidanum, postquam eum Episcopum ordinari curasset, datis quibusdam Monachis itineris sociis, ad Regem Osualdum misit. Is locum Sedis Episcopalis a Rege obtinuit Peninsulam Lindisfarniensem, quam reciprocans maris æstus bis de die Insulam faciebat. Hæc quatuor milliariis Varvico in Scotia † distans posteriore tempore Insula Sanctorum appellata est. S. Episcopus Prædicationi incumbere cœpit, & novellam Ecclesiam instituere, cumque linguæ Anglorum non satis gnarus esset, Rex ipse, quippe inter Hibernos longo tempore exul in illa commoratione eorum linguam apprime didicerat, sæpe Episcopo prædicante Interpretis officioungebatur, quo militibus, Ducibus populoque circumstantibus tam jucundum, quam rarum præbebat spectaculum. Exinde plures Hiberni in dies adveniebant, in Provinciis, quæ Regi Osualdo parebant, zelosissime fidem prædicantes, verum, qui ordine

ordine Presbyterorum insigniti erant, ^{Sæculum VII}
 Neophytis Baptismum conferebant. In A.C. 638.
 diversis locis Ecclesiæ ædificabantur, &
 Rex munificus fundos ad construenda
 Monasteria donabat, in quibus Anglica-
 næ Nationis adolescentes ad litteras &
 Disciplinam Regularem instituebantur.
 Nam plerique illorum, qui Fidem præ-
 dicabant, sicut S. Aidanus Episcopus eo-
 rum, Gente Hiberni erant.

Vir Sanctus, quæ docebat, suo ex-
 emplo omnium primus facienda esse
 monstrabat. Relictis omnibus hujus
 Mundi Bonis, quamprimum a Regibus
 aut viris divitibus dona acceperat, ea
 pauperibus, quicunque primi occurre-
 bant, hilari vultu distribuebat. Pedibus
 iter facere solebat non in urbibus modo,
 sed etiam ruri, & ad omnes seu paupe-
 res seu divites sine discrimine invisebat,
 invitans se suscipientes ad Baptismum,
 si Infideles essent; Christianos autem in
 Fide confirmabat, & ad dandum eleemo-
 synam, aliaque omnis generis pia opera
 excitabat. Volebat, ut omnes illi, qui
 se comitabantur tam Clerici, quam Lai-
 ci, quotidie S. Scripturam legerent, &
 Psalmos discerent. Ad Regiam mensam
 invitatus, (id autem raro fiebat) venie-
 bat eum uno duobusve Clericis, mox-
 que cibo parcissime sumpto exhibat, cum
 suis lectioni & orationi vacaturus. Mul-

c. 5.

Sæculum VII ti utriusque sexus S. Viri exemplo ad-
A. C. 638. ducti sunt, ut piam consuetudinem toto
 anno diebus Mercurii & Veneris usque
 ad Horam nonam jejunandi inducerent.

Ceterum nec respectu humano nec
 ullo metu absterreri poterat S. Aidanus,
 quin viros potentes vigore Sacerdotali
 argueret & increparet. Quando divi-
 tes se invisentes excipiebat, eis non pe-
 cuniam sed tantum comestibilia dono
 offerebat, & si ipse ab hospite pecuniam
 accepisset, ea captivos redimebat. Quo-
 dam ex iis, quos ita redemerat, factos
 ipsius Discipulos, postea usque ad Epis-
 copalis Dignitatis apicem evexit. In
 una vero re S. Aidanus, alioqui zelosis-
 simus cespitabat; nimirum quod secun-
 dum Hibernorum Septentrionalium Tra-
 ditionem Pascha decima quarta Lunæ,
 si modo Dies Dominica esset, celebra-
 ret.

6. 6.

Quamvis Osualdus in Britannia Re-
 gum potentissimus esset, quippe quatuor
 Nationibus Insulam incolentibus, Brito-
 nibus, Pictis, Scotis, & Anglis, quarum
 singulæ diversa lingua utebantur, impe-
 rabat, nihilominus S. Viri Admonitio-
 nibus & Doctrina usque adeo tractabilis
 effectus est, ut se pauperibus peregrinis-
 que suavem & munificum, omnibus ve-
 ro humilem præberet. Cum aliquando
 in Festo Paschæ Rex & Episcopus men-
 sæ

sæ affiderent, jamque manum extensuri Sæculum VII
A. C. 640.
 essent, ut panem benedicerent, Aulicus,
 cui pauperes excipiendi cura demanda-
 ta erat, celeriter intrat dicens, maxi-
 mam pauperum multitudinem undequa-
 que advenisse, eosque sedere in plateis
 elemosynam expectantes. Illico præ-
 cepit Osualdus, ut eis paropsidem ar-
 genteam, primulum mensæ Regiæ illa-
 tam darent, & eam comminuerent, ut
 in pluribus dividi posset.

§. XX.

*Severinus Papa. Joannes IV.
Papa.*

Honorio Papa defuncto Episcopi Scoti
 Hiberniæ litteras dederunt ad Seve-
 rinum Papam ejus Successorem, 29. Ma-
 ji, anno 640. ordinatum, postquam Sa-
 cra Sedes uno anno septem mensibus &
 diebus septendecim vacasset. Cum Se-
 verino Avieni filio electo, aliquo tem-
 poris spatio ejus Consecratio differre-
 tur, interim Palatium Episcopale in La-
 terano a Præfectis Imperatoris spoliatum
 est; Mauritius enim Chartularius, im-
 piorum hominum factione adjutus, Ro-
 manum militem excitavit dicens: *Cui
 bono Honorius Papa ingentem pecuniæ
 vim cumulavit, stipendiis etiam vestris,
 quæ Imperator identidem misit, injuste*

D 3 *reten-*